

test og står i en situation, hvor han eller hun alligevel ikke kan få arbejde, hvorimod den unge, som har opbakning hjemmefra og kan håndtere det boglige, kan komme ind i et uddannelsesforløb og ikke har nogen som helst grund til at skulle vise sin straffeattest, før den er ren igen. Det giver en grundlæggende ulighed i behandlingen af de unge.

Justitsministeren har ikke noget som helst svar på, hvordan vi kan hjælpe denne gruppe unge, som jeg i øvrigt har indtryk af at regeringen gerne vil hjælpe i gang. Hvordan hjælper vi denne gruppe unge videre? Det eneste svar, jeg har fået på det spørgsmål, er, at man ikke ved noget, at man ikke har nogen systematisk vurdering, og at man ikke har nogen konkrete sager. Men spørg rundt omkring i fagforeningerne, de har dem.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Anne Baastrup, at selvfølgelig skal alle unge hjælpes, men jeg vil også sige til fru Anne Baastrup, at jeg tror, at straffeattesten er en hjælp for de unge, der har begået en kriminel handling. Jeg tror faktisk, den har en helt fantastisk god kriminalpræventiv effekt på de unge. De mærker på deres egen krop, hvad det betyder for dem, at de har rodet sig ud i kriminalitet, og det kan forhåbentlig i første omgang medvirke til, at de ikke begår kriminalitet igen. Men de bliver altså også mindet om det i en efterfølgende periode, og jeg tror faktisk, det i sig selv har en positiv virkning.

Hvis man så skal se på, hvordan der kan skabes nogle vilkår for dem, som gør, at de kan komme videre med deres liv – for jeg er enig med fru Anne Baastrup i, at det skal vi selvfølgelig gøre – ja, så prøver vi jo som samfund på alle mulige måder at give de unge en mulighed for at få tilknytning til arbejdsmarkedet eller få færdiggjort en uddannelse.

Hvis jeg skal fremhæve noget, vil jeg sige, at den nye fodlænkeordning for unge under 25 år faktisk er et utrolig godt eksempel på det. De unge, der siger ja til den, indvilliger bl.a. i, at skolen eller virksomheden får at vide, at de har fået en ubetinget frihedsstraf, men har valgt at afsone på den måde, at de kan passe deres job eller deres praktikplads eller deres uddannelse og derfor kan fastholdes i et positivt regi.

Jeg synes faktisk, at vi via den lovgivning, vi har lavet i Folketinget, har medvirket til at give de unge en chance.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg er fuldstændig klar over, at De Konservative konsekvent holder fast i, at grunden til, at vi skal have straffeattester, er den afskrækkende virkning, og det er netop derfor, jeg ikke har fremsat det store forslag, jeg tidligere er kommet frem med.

Men jeg synes lige, justitsministeren skal anholdes på bemærkningen om, at den unge bliver mindet om det i en periode. Ja tak, men det er en periode, hvor man har været ude i noget snavs, hvor familie og venner vender en ryggen, og hvor man ikke kan få noget arbejde; man kan end ikke blive flaskedreng.

Det kan godt være, at justitsministeren mener, det er godt, man bliver mindet om det i en periode. Men for mig at se er der risiko for, at den unge aldrig vender tilbage igen, fordi han eller hun kommer ind i en nedadgående spiral. Det betyder rent faktisk, at vi ikke får løftet de unge, så de kan komme i gang med en uddannelse eller få en eller anden form for tilknytning til arbejdsmarkedet. Så mister vi en gruppe unge, og det har samfundet ikke råd til.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg må altså sige til fru Anne Baastrup, at jeg simpelt hen er grundlæggende uenig i den præmis, som fru Anne Baastrup stiller op. Fru Anne Baastrup stiller det op, som om den unge, der bedriver kriminalitet, er et offer, og at resten af samfundet bare er imod vedkommende, men der er jo masser af muligheder og tilbud, også for de personer, der har begået kriminalitet.

Når man har udstået sin straf, skal man have en ny chance. Det er jeg fuldstændig enig i, og derfor skal man selvfølgelig kunne søge både et arbejde og en uddannelse på lige fod med andre, hvad man for øvrigt også kan. Der er ikke nogen dokumentation for, at disse unge ikke kan blive flaskedreng eller andet, som fru Anne Baastrup fremturer med. Selvfølgelig skal man have en ny chance, typisk til at færdiggøre sin uddannelse eller at få et job og klø på.

Jeg vil gerne sige, at selvfølgelig har arbejdsgiverne også et ansvar for at give disse unge mennesker en chance, og det er der heldigvis også mange arbejdsgivere der gør. Det er ikke alle arbejdsgivere, der siger nej. Der er faktisk mange unge, som ikke har en ren straffeattest, der får et arbejde.